

Nytårstale ved Ben Hurs standerhejsning 2018 - af Jan Hoby

De vigtigste år i livet leves de første seks år af vores liv, og mere præcist de første tre år. Så meget af hele livets får lagt sine grundsten i disse afgørende år. Det er her vi får skabt betydningen af mening i livet. En meningsskabelse der handler om at høre til i det nære fællesskab, for at kunne høre til og indgå i de større fællesskaber resten af livet.

Første gang de fleste oplever fællesskabets berigende og livsgivende kraft er i vuggestuen og børnehaven. Hvor børnenes kulturfællesskab introducere os for fællesskabets kit, nemlig at alle fællesskaber hviler på fælles følelser, forståelse og intentioner. Resten af livet hviler alle fællesskaber på netop fælles følelser, forståelse og intoner, uanset om det er i samliv, arbejdsliv og fritidsliv.

Vi lærer at fællesskabet i den tidlige alder, også beriges af humorforståelse, og humorproduktion, som springbræt for mere , vildere og voldsommere lege. For det at lege er den bedste læring der findes. Ja, der findes ingen læring uden leg. Legen er nemlig barnets nærmeste udviklingszone. Men al læring er ikke en leg, sandere vi hurtigt i skolen.

Så den tidlige barndom sætter sig varige spor i vores kerneselv. Men det er vores tidlige ungdoms år, der skaber de varige minder, venskaber og tråde der forbinder vores fortid, nutid og fremtid. Jo ældre vi bliver, jo mere kommer oplevelserne i ungdomsårenes til at få fornyet plads i hjerte og sjæl. Det er som om at livet i livets efterår og vinter, kræver at vi besøger ungdommens meningsskabende venskaber, fællesskaber og minder, fordi det var der vi oftes sad tættest ved lykkens port.

Om det var i kamp, kærlighed og kammeratskab, så var det i ungdomsårenes nysgerrighed, mod og vildskab, at frihed, fest og

farver fik heldet til at overdøve, at ansvar, arbejde og afdrag stod og banket på døren.

Det var sådan det var for mig og mit liv i Ben Hur. Mit møde med fællesskabet i Ben Hur, blev til skelsættende for resten af mit liv i kammeratskab, kamp, kærlighed og karriere. Ben Hurs inkluderende, varme og medmenneskelige fællesskab blev til min GPS og DNA. Fra turen til Anders And legene, over Hassleholm, til 15 kamp på Østerbro stadion, stod den på fis, flid og firespring.

For en proletardreng fra Bispebjerg, var Ben Hur et fristed, væk fra alle påmindelserne om utilstrækkelighed. Cykleturen fra bogtrykkervej over Bispebjerg bakke til Ben Hur, var også en rejse mellem forskellige verdener. Jeg krydsede en demarkationslinje mellem klasser, så tæt og dog så langt fra hinanden.

I Ben Hur var det skæv på potten, der mødte lige på potten. Børn og unge fra arbejderklassen, middelklassen og overklassen fik 1:1 opleves af at lige børn ikke nødvendigvis leger bedst. Man kan faktisk lære meget af andre børn, unge og voksnes forskellige livserfaringer og perspektiver.

Ben Hur var et smeltedige af originaler, særlinge, talenter, talentløse og alverdens trolde. Uanset hvem du var, så var du velkommen i vores klub. Der var langt til døren og højt til loftet. Ingen stod hævet over andre. Alle var en del af fællesskabet, med forskellige opgaver, roller og funktioner.

Ben Hur var for mig lig med gensidighed, hjælpsomhed og dannelse. Uden Ben Hur ved jeg ikke, om min livsbane havde været fyldt med samme livsduelighed og livsmestring. Ben Hur var indbegrebet af de tænkte værdier, også var de handlet værdier. Det der var i udstillingslokaler, var også i baglokalet. Der var intet Bullshit Bingo.

De vigtigste og varige kammeratskaber blev formet og skabt i Ben Hur. Det var i Ben Hur, at min træner valgte at investere sin fritid i mig, og gøre alt det folkeskolen og dens lærere ikke kunne, tror på potentialet i alle og mig. Min første store kærlighed og første hjertesorg, udfolde sig i Ben Hur. Det var i Ben Hur, at jeg blev til tikæmper, som senere blev til klassekæmper. I hele min karriere har jeg været en fagpolitisk tikæmper, aldrig den bedste til én ting, men god til alle ting. Man kan sige at tikæmperens natur, at mester alsidighedens kunst i alle dens former og discipliner, er blevet til min signatur.

Ben Hur lærte mig også, at lære af og siden glemme mine nederlag. Ben Hur lærte mig, at fordi at nogen er bedre end mig, så betyder ikke at jeg er dårlig. Ben Hur lærte mig, disciplinen og kunsten at æde sig selv, for der findes ingen fremskridt uden hårdt arbejde.

Men mest af alt lærte ungdomsårenes liv i Ben Hur mig, at der ikke findes stærke, bæredygtige fællesskaber uden kærlighed. Kærlighed til livet, kærlighed til mennesket og kærlighed til pigsko.

Der er ingen kærlighed uden fællesskab, intet fællesskab uden kærlighed. Kærligheden og fællesskabet er den største og vigtigste forandringsagent der findes, fra vores børn, familie, venner, kammerater og kolleger. Og hold kæft, hvor er jeg taknemmelig for alt det som årene har givet mig.

Vi kan mødes på Facebook, Twitter, Instagram og andre sociale fora, men det bliver aldrig andet end stederfortræder for reelle fællesskaber af kød og blod. Min ungdoms Ben Hur er ikke mere og kommer aldrig til at få samme berigende livsgivende indflydelse på fremtidens kommende atletik talenter. Ben Hurs storhedstid hører fremtiden til. Modsat dragen Puf, så lever Ben Hur ikke i tusinde år.

Men Ben Hur har sat sig spor i atletikkens historie, med præstationer i verdensklasse og sat sig spor i hele livet hos alle os der har levet livet i

pigsko på centersbanerne her i Emdrup. Ben Hur har givet mange af os mindeværdige oplevelser om det var til træning, stævner, Jægerspris eller pokalfester. Ben Hur har vist at os at dygtige pædagoger og læremester, ikke behøver at være pædagoger eller skolelærere. Men kræver blot kræver mennesker der vil noget værdifuldt sammen med andre mennesker ,og understøtte og udvikle deres potentiale.

Derfor lever Ben Hurs værdier videre i os alle, med budskabet om at intet opnås af nogen på eller udenfor banen, uden stærke fællesskaber. Ingen mennesker er en øde ø, vi er alle afhængige af andres hjælp, støtte og kærlighed, for at kunne udfolde vores potentiale. Ben Hur gav mig selvværd, selvtillid og selvfølelse nok til at et liv fuld af mening, på trods af en skæv start på potten

På denne kolde, smukke, solbeskinnet søndag i januar, på dette stadium, hvor så meget af mit liv er levet og oplevet iført pigsko, føler jeg for en stund, at jeg er blandt prinser og prinsesser i mit barndoms kongerige. Et kongerige rig på oplevelser, fællesskab og kærlighed, som ellers kun findes i eventyr. Men når jeg kigger rundt, så ved jeg det ikke er eventyr, fordi jeg har levet det liv sammen med jer. Og tiden sammen med jer gav mening. Og det er mening med livet at det giver mening.